

Αριθμός Απόφασης

9313/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αικατερίνη Μυλωνά Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, σας 20.10.2015 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «.....», η οποία εδρεύει στο και η οποία διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση /υποκατάστημα στην Ελλάδα την επωνυμία «.....», που εδρεύει στην νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ευάγγελο Λιάσκο.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) της κυπριακής εταιρίας «.....», η οποία εδρεύει στη Λεμεσό Κύπρου, οδός, 2) του, κατοίκου, οδός, 3) του, κατοίκου οδός αρεκ των οποίων η πρώτη και ο τρίτος εκπροσωπήθηκαν, ενώ ο δεύτερος εμφανίστηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο τους Ευλαλία Μιχαηλίδη.

Η αιτούσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 23.5.2014 αίτηση με ΓΑΚ 60848/2014 και ΑΚΔ 6640/2014, η οποία προοριόσθηκε για τις 19.09.2014, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και εγγράφηκε στο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στο σημείωμα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η Οδηγία 96/9 ΕΟΚ θέσπισε ένα εναρμονισμένο καθεστώς νομικής προστασίας των βάσεων δεδομένων εντός της Κοινότητας. Στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία ενσωματώθηκε ικανοποιητικά με το ν. 2819/2000. Ως βάση δεδομένων νοείται «η συλλογή έργων, δεδομένων ή άλλων ανεξαρτήτων στοιχείων, διευθετημένων κατά συστηματικό ή μεθοδικό τρόπο και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή με άλλο τρόπο» (άρθρα 1 § 2 της Οδηγίας 96/9 ΕΟΚ και § 2α του άρθρου 2 του ν. 2121/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7 § 1 του ν.2819/2000). Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας 96/9, στην έννοια των βάσεων δεδομένων υπάγονται τόσο οι ηλεκτρονικές (ψηφιακές) βάσεις δεδομένων, όσο και οι μη ηλεκτρονικές (παραδοσιακές) βάσεις δεδομένων (αιτ.σκ.14), ο όρος «βάση δεδομένων» πρέπει να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνει κάθε είδους συλλογές έργων, λογοτεχνικών, καλλιτεχνικών, μουσικών ή άλλων ή άλλο υλικό, όπως κείμενα, ήχους, εικόνες, αριθμούς, πραγματικά στοιχεία και δεδομένα (αιτ.σκ. 17), στις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων περιλαμβάνονται και τα CD-ROM και CD-I (αιτ.σκ. 23). Με την Οδηγία 96/9 ΕΟΚ θεσπίσθηκε το σύστημα «διπλής προστασίας» των βάσεων δεδομένων: προστατεύονται είτε με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, είτε με το νέο, ειδικής φύσης, δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Η προστασία της βάσης δεδομένων δεν εκτείνεται στα δεδομένα τα οποία περιέχει η βάση.

Προστατεύεται η κατάταξη, η διευθέτηση και η οργάνωση του περιεχομένου της. Αντικείμενο προστασίας με το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας είναι οι βάσεις δεδομένων, οι οποίες λόγω της επιλογής ή της διευθέτησης του περιεχομένου τους αποτελούν πνευματικά δημιουργήματα (άρθρο 3 § 1 της Οδηγίας 96/9 και § 2α του άρθρου 2 του ν. 2121/1993). Για να προστατευθεί έτσι η βάση δεδομένων με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας πρέπει να καταδειχθεί μια πρωτοτυπία στην επιλογή ή στην οργάνωση του υλικού της. Μια βάση δεν θα είναι πρωτότυπη, εάν δεν υπάρχει καμία επιλογή στο υλικό ή αν η διευθέτηση γίνεται με κριτήρια αυτονόητα (π.χ. όλοι οι πολίτες ενός Δήμου ή όλα τα ονόματα με αλφαβητική σειρά (βλ. Μ. Κανελλοπούλου - Μπότη, Νομική Προστασία Βάσεων Δεδομένων, έκδοση 2004, σ. 57). Εξάλλου στο άρθρο 3 § 1 εδ. β' της Οδηγίας διευκρινίζεται ότι κανένα άλλο, κριτήριο, εκτός από την πρωτοτυπία, δεν θα καθορίζει την προστασία της βάσης με δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και ιδίως δε θα πρέπει να γίνεται καμία αξιολόγηση της ποιοτικής ή αισθητικής αξίας της (αιτ.σκ. 16). Υποκείμενο προστασίας κατά το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας είναι ο δημιουργός του. Κατά το άρθρο 4 της Οδηγίας, ο δημιουργός της είναι το φυσικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών προσώπων που έχει δημιουργήσει τη βάση δεδομένων ή, εφόσον επιτρέπεται από τη νομοθεσία του κράτους - μέλους, το νομικό πρόσωπο που ορίζεται ως δικαιούχος από τη νομοθεσία αυτή. Κατά το ελληνικό δίκαιο μόνο τα φυσικά πρόσωπα μπορούν να είναι δημιουργοί, ενώ τα νομικά πρόσωπα μπορούν μόνο δευτερογενώς να αποκτήσουν την ιδιότητα του δικαιούχου (άρθρα 6 και 8 του ν. 2121/1993). Ο δημιουργός της βάσης δεδομένων έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπει ή να απαγορεύει: α) την προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων με κάθε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, β) τη μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, γ) την οποιαδήποτε μορφή διανομής της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της στο κοινό, δ) οποιαδήποτε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, ε) οποιαδήποτε αναπαραγωγή, διανομή, ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση στο κοινό των αποτελεσμάτων των πράξεων που αναφέρονται στο στοιχ. β' (άρθρο 5 της Οδηγίας 96/9 και § 3 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7 § 3 του ν.2819/2000). Υποκείμενο της προστασίας με το ειδικής φύσης (suī generis) δικαίωμα είναι ο κατασκευαστής βάσης δεδομένων, δηλ. το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που λαμβάνει την πρωτοβουλία και επωμίζεται τον κίνδυνο των επενδύσεων (άρθρο 3 § 1 Οδηγίας 96/9 και 45Α § 1 εδ. β ν.2121/1993). Ο κατασκευαστής της βάσης δεδομένων έχει το ειδικό δικαίωμα να απαγορεύει την εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων, αξιολογούμενου ποιοτικά ή ποσοτικά, εφόσον η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης δεδομένων καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση (άρθρο 7 § 1 Οδηγίας 96/9 και 45Α § 1 εδαφ. α του ν. 2121/1993). Το ευεργέτημα της προστασίας βάσει του ειδικής φύσης δικαιώματος προβλέπεται μόνο για τις βάσεις δεδομένων που πληρούν ένα συγκεκριμένο κριτήριο, ήτοι η απόκτηση, ο έλεγχος ή η παρουσίαση του περιεχομένου τους καταδεικνύουν ουσιώδη ποιοτική ή ποσοτική επένδυση. Κτήση δεδομένων είναι η συλλογή, η συγκέντρωση των δεδομένων ή άλλου υλικού της βάσης, ενώ ο έλεγχος αναφέρεται στην επαλήθευση, στη συμπλήρωση, στην ενημέρωση και τη διαρκή διόρθωση της βάσης, χαρακτηριστικά βέβαια, μιας «έγκυρης» βάσης δεδομένων. Η παρουσίαση της βάσης αναφέρεται στην ανάκτηση και μετάδοση των πληροφοριών, στη χρήση του σχετικού λογισμικού, στο θησαυρό της βάσης, στα ευρετήρια κ.λπ. (βλ. Μ. Κανελλοπούλου - Μπότη, ό.π., σ. 65). Ως προς το ζήτημα της ουσιώδους ποσοτικής ή ποιοτικής επένδυσεως το ΔΕΚ έχει αποφανθεί ως εξής: «Η έννοια της επένδυσης που συνδέεται με την απόκτηση του περιεχομένου μιας βάσης δεδομένων σημαίνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αναζήτηση υφιστάμενων στοιχείων και τη

συγκέντρωσή τους στην εν λόγω βάση, ενώ δεν περιλαμβάνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία των στοιχείων που συναποτελούν το περιεχόμενο μιας βάσης δεδομένων. Η έννοια της επένδυσης που συνδέεται με τον έλεγχο του περιεχομένου της βάσης δεδομένων σημαίνει τα μέσα που χρησιμοποιούνται προκειμένου να εξασφαλισθεί η πιστότητα των πληροφοριών που περιέχονται στην εν λόγω βάση, για τον έλεγχο της ακρίβειας των αναζητούμενων στοιχείων, κατά τη δημιουργία της βάσεως αυτής, καθώς και κατά την περίοδο λειτουργίας της. Η έννοια της επένδυσης που συνδέεται με την παρουσίαση του περιεχομένου της βάσης δεδομένων αφορά τα μέσα που χρησιμοποιούνται για να αποκτήσει η εν λόγω βάση τη λειτουργία επεξεργασίας των πληροφοριών, ήτοι τα μέσα που χρησιμοποιούνται για τη συστηματική ή μεθοδική διευθέτηση των στοιχείων που περιέχονται στη βάση αυτή καθώς και την οργάνωση της δυνατότητας ατομικής προσβάσεως στα στοιχεία αυτά». Η ανάγκη αναγνώρισης του ειδικού δικαιώματος στον κατασκευαστή της βάσης δεδομένων συνίσταται στο ότι για την κατασκευή βάσεων δεδομένων απαιτείται η επένδυση σημαντικών ανθρώπινων, τεχνικών και οικονομικών πόρων, ενώ η αντιγραφή των εν λόγω βάσεων δεδομένων ή η πρόσβαση σε αυτές είναι δυνατή με κόστος πολύ μικρότερο από εκείνο που συνεπάγεται η ανεξάρτητη δημιουργία τους (αιτ.σκ.7 της Οδηγίας 96/9). Ως «εξαγωγή» νοείται η μόνιμη ή προσωρινή μεταφορά του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου βάσης δεδομένων σε άλλο υλικό φορέα με οποιοδήποτε μέσο ή με οποιαδήποτε μορφή, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της, τούτο συμβαίνει όταν γίνεται μεταφορά ολόκληρου ή μέρους του περιεχομένου της επίμαχης βάσης δεδομένων σε άλλο υπόθεμα, ότι δηλαδή ολόκληρο ή μέρος του περιεχομένου της βάσης δεδομένων επαναλαμβάνεται αυτούσιο και σε άλλο υπόθεμα που δεν έχει σχέση με την αρχική βάση δεδομένων (απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2008, υπόθεση C-304/7 κ' απόφαση 9ης Νοεμβρίου 2003 Υπόθεση C-203/2002). Ως «επαναχρησιμοποίηση» νοείται η πάσης μορφής διάθεση στο κοινό του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων με διανομή αντιγράφων, εκμίσθωση, μετάδοση με άμεση επικοινωνία ή με άλλες μορφές (άρθρο 7 § 2 Οδηγίας 96/9 και 45A § 2 του ν. 2121/1993). Το ουσιώδες ή επουσιώδες της αφαίρεσης/επαναχρησιμοποίησης της βάσης δεδομένων μπορεί να κριθεί είτε ποσοτικά είτε ποιοτικά. Η εξαγωγή και η επαναχρησιμοποίηση επουσιώδους μέρους της βάσης δεδομένων επιτρέπεται ελεύθερα, αρκεί όμως να μην είναι επανειλημμένη και συστηματική και να μη θίγει το δικαίωμα του κατασκευαστή ή να μην συγκρούεται με την κανονική εκμετάλλευση της βάσης δεδομένων (άρθρα 7 § 5 της Οδηγίας 96/9 και 45A §4 του ν. 2121/1993). Η πρακτική σημασία της προστασίας με το ειδικό αυτό δικαίωμα είναι μεγάλη γιατί καλύπτονται οι περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της πνευματικής ιδιοκτησίας ή για τις οποίες υπάρχει αμφιβολία ως προς την προστασία αυτή, όπως οι περιπτώσεις βάσεων δεδομένων με καθαρά αριθμητικά στατιστικά στοιχεία, με διευθύνσεις ή δρόμους, τηλεφωνικοί κατάλογοι κ.λπ. θα πρέπει, τέλος, να σημειωθεί ότι πρόκειται για ένα δικαίωμα «ειδικής φύσης» που δεν κατατάσσεται ούτε στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε στα συγγενικά δικαιώματα (βλ. Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά Δικαιώματα, β' έκδ. (2005), σ. 78, ΠΠρΑΘ 6544/2006 ΔΙΜΕΕ 2007.90). Ο νόμος 2121/1993 υπήγαγε ρητά στην έννοια του έργου, ως αντικείμενου πνευματικής ιδιοκτησίας, τις βάσεις δεδομένων. Ειδικότερα, σύμφωνα με την § 2 του άρθρου 2 του νόμου αυτού νοούνται επίσης ως έργα (...), καθώς και οι συλλογές έργων ή συλλογές εκφράσεων της λαϊκής παράδοσης ή απλών γεγονότων και στοιχείων, όπως οι εγκυκλοπαίδειες, οι ανθολογίες και οι βάσεις δεδομένων, εφόσον η επιλογή ή η διευθέτηση του περιεχομένου τους είναι πρωτότυπη». Ο νόμος εξειδικεύοντας την πρωτοτυπία ως προϋπόθεση αναγωγής της συλλογής σε έργο προστατευόμενο με την πνευματική ιδιοκτησία, την εντοπίζει στα δύο στοιχεία της επιλογής του περιεχομένου και της

διευθέτησής του, χωρίς περαιτέρω εξειδίκευση ως προς τη μορφή του συλλεκτικού έργου. Η πρωτοτυπία της βάσης δεδομένων περιλαμβάνει τρία στοιχεία: α) Εργασία, δηλαδή καταβολή μόχθου και, ενδεχομένως χρόνου και δαπάνης. Το στοιχείο αυτό αποτελεί το ηθικό θεμέλιο της νομικής προστασίας της βάσης δεδομένων, καθόσον για τη δημιουργία της απαιτείται η επένδυση σημαντικών ανθρώπινων, τεχνικών και οικονομικών πόρων, ενώ οι εν λόγω βάσεις δεδομένων μπορούν να αντιγραφούν με ένα μέρος του κόστους, που απαιτείται για την ανεξάρτητη δημιουργία τους, β) εργασία πνευματική, δηλαδή όχι καθαρά μηχανική. Εδώ το κριτήριο είναι αν η βάση δεδομένων θα μπορούσε να είχε επιλεγεί ή διευθετηθεί και με τρόπους άλλους από εκείνους που ακολούθησε ο δημιουργός της, τόσο ως προς τη σύλληψη και το σχεδιασμό της εργασίας, όσο και κατά την εκτέλεσή της, και κατά πόσο το αποτέλεσμα της εργασίας θα μπορούσε να έχει διαφορετικό βαθμό επιτυχίας, που εξαρτάται από την ποιότητα της σύλληψης και της εκτέλεσης. Μόλις χρειάζεται να λεχθεί ότι η ανάληψη ή η αντιγραφή βάσης δεδομένων, έστω και με ελάχιστες τροποποιήσεις, αποκλείει το στοιχείο της πνευματικής εργασίας και γ) προσωπική πνευματική εργασία του δημιουργού. Τέλος, προκειμένου για τα συλλεκτικά έργα, η πρωτοτυπία αναζητείται, διαζευκτικά, είτε στην επιλογή του περιεχομένου τους, είτε στη διευθέτησή του. Η επιλογή του περιεχομένου μίας συλλογής μπορεί να είναι ενδεικτική ή να επιδιώκει πληρότητα. Εδώ τα ζητούμενα είναι δύο, η ακρίβεια, αφενός, και, αφετέρου, η πληρότητα των πληροφοριών. Στη βάση δεδομένων ζητούμενο του τρόπου διευθέτησης είναι η ευχερέστερη αναζήτηση και μετάδοση της πληροφορίας. Κατά τα άλλα, οι εναλλακτικοί τρόποι της διευθέτησης, όπως άλλωστε και της επιλογής του περιεχομένου της συλλογής, τελούν σε συνάρτηση, αφενός προς τη φύση του περιεχομένου και αφετέρου προς τη σκοπούμενη χρήση της συλλογής, αυτές καθορίζουν εξ αντικειμένου την έκταση της ελευθερίας του δημιουργού (βλ. Ιωάννη Σχινά, Η βάση δεδομένων ως αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, ΕλλΔνη 37. 1216 επ.). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 1 του ν. 146/1914 «περί αθέμιτου ανταγωνισμού» απαγορεύεται κατά τις εμπορικές, βιομηχανικές ή γεωργικές συναλλαγές πάσα προς τον σκοπό ανταγωνισμού γινόμενη πράξη, που αντίκειται στα χρηστά ήθη, ο δε παραβάτης μπορεί να εναχθεί προς παράλειψη και προς ανόρθωση της προσγενομένης ζημίας. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει αξίωση για άρση της αθέμιτης ανταγωνιστικής ενέργειας και παράλειψη της στο μέλλον καθώς και αποκατάστασης της προξενθείσης ζημίας, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά, α) σκοπός ανταγωνισμού, β) ανάπτυξη της ανταγωνιστικής ενέργειας σε μια σχετική αγορά που νοείται κατά τρόπο ευρύ, γ) αντίθεση της ανταγωνιστικής ενέργειας στα χρηστά ήθη. Ο σκοπός ανταγωνισμού αναλύεται στα εξής επιμέρους στοιχεία α) σε πράξη ανταγωνισμού, β) σε σχέση ανταγωνισμού. Ως μεν πράξη ανταγωνισμού θεωρείται η αντικειμενικά ικανή να διευρύνει ή να διατηρήσει τον κύκλο πελατών, ως δε σχέση ανταγωνισμού νοείται δράση δύο ή περισσότερων επιχειρήσεων σε μία κοινή αγορά με κοινό στόχο τη σύναψη συναλλακτικών σχέσεων με τρίτους. Αντίθεση στα χρηστά ήθη - κατά την κρατούσα άποψη υπάρχει όταν η ανταγωνιστική ενέργεια προσκρούει στο αίσθημα και στις ιδέες του εκάστοτε κατά γενική αντίληψη - ορθώς, δικαίως και εμφρόνως σκεπτόμενου ανθρώπου εντός του συναλλακτικού κύκλου όπου λαμβάνει χώρα η πράξη ή όταν γίνεται χρήση μεθόδων και μέσων αντιθέτων προς την ομαλή ηθικότητα των συναλλαγών (βλ. Ν. Ρόκα, Αθέμιτος Ανταγωνισμός, 1975, σ. 28, Γεωργακόπουλος, ΕγχΕμπΔ, Τομ. 1, Οι έμποροι, 1995, σ. 185, του ιδίου, Η έννομη τάξη του ανταγωνισμού, ΝοΒ 35. 880, Τσιμπανούλη, σε Ν. Ρόκα, Αθέμιτος Ανταγωνισμός - Ερμηνεία κατ' άρθρο του ν. 146/1914, 1996, σ. 47, ΕφΑθ 7770/ 2007 ΔΕΕ 2008. 575, ΕφΑθ 5136/2005 ΔΕΕ 2005. 939, ΕφΑθ 698/2003 ΕλλΔνη 45. 1064, ΕφΘεσ 7910/2002 ΔΕΕ 2003. 630). Πράξη δε αθέμιτου ανταγωνισμού αποτελεί, αναμφίβολα, και η απομίμηση ή αντιγραφή ξένου έργου, καθιερωμένου στις συναλλαγές, που προστατεύεται από τις

διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας και η εκμετάλλευση του από μη δικαιούχο προς επίτευξη εμπορικού κέρδους (ΑΠ 1123/2002 ό.π., ΕΑ 4091/2010 ό.π., ΕφΑΘ 6193/2006 ό.π., ΕφΠειρ 281/2005 ΠειρΝ 2005,174, ΕφΠειρ 220/2004 ΔΕΕ 2004,748, Εφθεσ 1322/2002 ΕπισκεΔ 2003,167).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα εταιρία εκθέτει ότι από το έτος 1991 ασχολείται με τη συλλογή, αξιολόγηση και επεξεργασία πληροφοριών για τη δημιουργία της Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών , μιας βάσης δεδομένων με περιεχόμενο την ελληνική και ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία καθώς και την ελληνική νομική αρθρογραφία, και από το έτος 1995 επιδόθηκε στην εμπορική της εκμετάλλευση μέσω χορήγησης (στο νομικό κόσμο) αδειών χρήσης αυτής με ηλεκτρονικά μέσα συνεχίζοντας τον εμπλουτισμό της βάσης δεδομένων της με νέες πηγές από τη νομοθεσία και τη δικαστηριακή πρακτική. Ότι η συλλογή, επεξεργασία και καταχώρηση των νομοθετημάτων και της νομολογίας στο ηλεκτρονικό περιβάλλον της αποτελεί προσπάθεια κοπιαστική και εργασία εξειδικευμένη και σύνθετη για την οποία η αιτούσα απασχολεί πολυπληθές επιστημονικό προσωπικό (δικηγόρους) και τεχνολογικά καταρτισμένο επιτελείο (μηχανικούς πληροφορικής) και για τη βάση αυτή δεδομένων η αιτούσα έχει πραγματοποιήσει μία ουσιαστική από ποσοτική άποψη επένδυση καθώς έχει δαπανήσει μεγάλου ύψους χρηματικά ποσά για τη διατήρηση των κτιριακών εγκαταστάσεων, τον εξοπλισμό τους με σύγχρονα μέσα, τη συντήρηση και ενημέρωση βιβλιοθήκης και τη μισθοδοσία του απασχολούμενου προσωπικού έχοντας καταστεί φορέας του ειδικής φύσεως δικαιώματος του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων. Ότι επιπλέον η βάση δεδομένων της αιτούσας περιλαμβάνει και έργα που εκπονήθηκαν από συνεργάτες της ή έμμισθους δικηγόρους και που χαρακτηρίζονται από πρωτοτυπία καθώς αποτελούν προσωπικά δημιουργήματα των συντακτών τους, τα περιουσιακά δε δικαιώματα επ' αυτών έχουν μεταβιβαστεί αυτοδικαίως σε αυτήν και η ίδια έχει καταστεί δευτερογενώς φορέας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί των περιεχόμενων στη βάση δεδομένων της έργων.

Ότι η πρώτη εκ των καθών αποτελεί εταιρία, που δραστηριοποιείται στην ανάπτυξη εφαρμογών νομικής πληροφόρησης και δημιούργησε μια διαδικτυακή εφαρμογή, που αποτελείται από δύο μερικότερες βάσεις, την.....και τηνμε αντικείμενο η μεν πρώτη τη νομοθεσία, που διέπει τη λειτουργία και σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου, τους δασικούς χάρτες και τον κτηματολογικό κανονισμό Δωδεκανήσου καθώς και τα σχετικά νομοθετήματα, η δε δεύτερη τη νομολογία των δευτεροβάθμιων και ανώτατων ελληνικών Δικαστηρίων πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης. Ότι περί το Πάσχα του έτους 2014 διαπίστωσε ότι οι καθών, εκ των οποίων οι δεύτερος και τρίτος είναι νόμιμοι εκπρόσωποι της πρώτης, εξήγαγαν σημαντικό μέρος της βάσης δεδομένων της, όσον αφορά στη νομολογία και στην νομοθεσία, τμήμα της οποίας αποτελούν και τα πρωτότυπα έργα των συνεργατών της (περιλήψεις των δικαστικών αποφάσεων, παρατηρήσεις- συσχετισμοί αποφάσεων με άλλες, πηγή δημοσίευσης, παρατηρήσεις για τις νομοθετικές μεταβολές των νομοθετημάτων) και το ενσωμάτωσαν αυτούσιο ή με μικρές ηθελημένες και επουσιώδεις μεταβολές τόσο στην εφαρμογή τους όσο και στην εφαρμογή τους Ότι οι καθών με την παράνομη εξαγωγή, μεταφορά και ενσωμάτωση μέρους της δικής της βάσης δεδομένων στις προαναφερόμενες εφαρμογές της πρώτης εξ αυτών θίγουν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας της και το ειδικής φύσης δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων.

Ότι επιπλέον οι καθών άσκησαν σε βάρος της αθέμιτο ανταγωνισμό, εφόσον η εκμετάλλευση των βάσεων δεδομένων της αιτούσας που προστατεύονται από τις

διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας και έχουν καθιερωθεί στις συναλλαγές έγινε από μη δικαιούχους με μεθόδους αντίθετες στα χρηστά ήθη και με σκοπό την επίτευξη εμπορικού κέρδους. Με βάση αυτό το ιστορικό και επικαλούμενη τη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης, που συνίσταται ειδικότερα στην διαρκή προσβολή των δικαιωμάτων της επί της βάσης δεδομένων της και την επαπειλούμενη οικονομική ζημία από τη χρήση των δύο διαδικτυακών εφαρμογών της.....και τηςζητά: α) να απαγορευθεί προσωρινά στους καθών η αίτηση και μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής να κάνουν χρήση της βάσης δεδομένων με οποιονδήποτε τρόπο (αναπαραγωγής, εξαγωγής ή επαναχρησιμοποίησης του περιεχομένου της βάσης εν όλω ή εν μέρει), β) να απαγορευθεί προσωρινά στους καθών η αίτηση και μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής να προωθούν ή να εκμεταλλεύονται εμπορικά ή να επιτρέπουν σε οποιονδήποτε τρίτο την πρόσβαση ή τη χρήση των ανωτέρω δύο διαδικτυακών εφαρμογών, γ) να υποχρεωθούν προσωρινά οι καθών η αίτηση και μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής να παραλείπουν στο μέλλον οποιαδήποτε ενέργεια αντίκειται στο προστατευόμενο από το ν. 2121/1993 δικαίωμα και ιδίως να χρησιμοποιούν τη βάση δεδομένων με απειλή εναντίον τους ποινής 3.000 ευρώ για κάθε παραβίαση της απόφασης που θα εκδοθεί σχετικά και προσωπικής κράτησης του δεύτερου και τρίτων εξ αυτών, δ) να διαταχθούν οι καθών να γνωστοποιήσουν τους τραπεζικούς λογαριασμούς τους, ε) να διαταχθεί η συντηρητική κατάσχεση των τεχνικών μέσων (ηλεκτρονικών υπολογιστών, server, με τα οποία τελούνται οι παράνομες πράξεις των καθών) καθώς και των περιουσιακών στοιχείων τους, ιδίως δε των τραπεζικών λογαριασμών που διατηρούνται σε τράπεζες της Ελλάδας ή της αλλοδαπής, στ) να υποχρεωθούν οι καθών να δημοσιεύσουν στον ημερήσιο τύπο το διατακτικό της καταδικαστικής απόφασης με δαπάνες τους, άλλως να επιτραπεί σε αυτήν να προβεί στην εν λόγω δημοσίευση με δαπάνες των καθών και να υποχρεωθούν στην πληρωμή της δικαστικής της δαπάνης σύμφωνα με το άρθρο 63B ν. 2121/1993.

Η αίτηση παραδεκτά φέρεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρο 682 επ. ΚΠολΔ) προς εκδίκαση ενώπιον του Δικαστηρίου, το οποίο έχει διεθνή δικαιοδοσία και είναι αρμόδιο καθύλην και κατά τόπον τόσο κατά την βάση της που ερείδεται στις διατάξεις του ν. 2121/1993 (για την προστασία του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας του «παραγωγού» καθώς και του ειδικής φύσεως δικαιώματος του «κατασκευαστή» της βάσης δεδομένων), όσο και κατά τη βάση της που ερείδεται στις διατάξεις του ν. 146/1914 (για τον αθέμιτο ανταγωνισμό. - άρθρο 3§1, 22, 25§2, 683§1 ΚΠολΔ, άρθρα 5§3, 25, 31 του Καν(ΕΚ) με αριθμό 44/2001), απορριπτομένων των αιτιάσεων των καθών περί του αντιθέτου. Περαιτέρω η αίτηση, καθό μέρος αφορά στη βάση της σύμφωνα με το ν. 146/1914, παραδεκτά στρέφεται κατά των καθών ως παθητικά νομιμοποιούμενων, αφού οι περιγραφόμενες πράξεις αθέμιτου ανταγωνισμού συνιστούν αδικοπραξία και η αρχή της μη ευθύνης του διαχειριστή ΕΠΕ δεν ισχύει, όταν υπάρχει ευθύνη αυτού από αδικοπραξία (ενδεικτικά ΑΠ 271/2015 δημοσιευμένη- στην ΤΝΠ), παρά τα αντίθετα υποστηριζόμενα από τους καθών, που πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμα. Ομως η κρινόμενη αίτηση, καθό μέρος αφορά: α) στην επιδιωκόμενη συντηρητική κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων των καθών, μεταξύ των οποίων και οι τραπεζικοί λογαριασμοί που διατηρούνται σε τράπεζες της Ελλάδας ή της αλλοδαπής β) στην επιδιωκόμενη γνωστοποίηση των τραπεζικών λογαριασμών των καθών, τυγχάνει απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας, στην μεν πρώτη περίπτωση, διότι δεν εκτίθεται μέχρι ποιου ποσού ζητείται η συντηρητική κατάσχεση και δεν προσδιόριζεται το ύψος της απαίτησης της αιτούσας που επιδιώκεται να εξασφαλιστεί, στη δε δεύτερη περίπτωση, διότι δεν περιλαμβάνεται στην αίτηση

ειδικός και εξατομικευμένος προσδιορισμός των επίμαχων εγγράφων που επιβάλλεται η επίδειξή τους, επίκληση ότι αυτά βρίσκονται υπό τον έλεγχο των καθών καθώς και έκθεση πραγματικών περιστατικών που θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον της αιτούσας να ζητήσει τη γνωστοποίησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 68 ΚΠολΔ, ήτοι ότι το επίμαχο έγγραφο είναι πρόσφορο προς άμεση ή έμμεση απόδειξη λυσιτελούς ισχυρισμού, προς επαρκή στήριξη του οποίου έχουν ήδη προσκομιστεί ευλόγως διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία (πρβλ. ΑΠ 1402/2008 ΝοΒ 2009, σελ. 423, 681/2007 δημοσιευμένη στην ΤΝΠ ΔΣΑ), στοιχεία αναγκαία για το ορισμένο των αντίστοιχων αιτημάτων. Τέλος το αίτημα να υποχρεωθούν οι καθών στην πληρωμή δικαστικής δαπάνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63B Ν. 2121/1993, που ορίζει ότι «Στις υποθέσεις του παρόντος νόμου τα εν γένει δικαστικά έξοδα και τέλη περιλαμβάνουν υποχρεωτικά και κάθε άλλη συναφή δαπάνη, όπως τα έξοδα των μαρτύρων, τις αμοιβές των πληρεξουσίων δικηγόρων, τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων και τεχνικών συμβούλων των διαδίκων και τις δαπάνες για την ανακάλυψη των προσβολών, στις οποίες ευλόγως υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος», πρέπει να απορριφθεί για τον ίδιο λόγο (ως αόριστο), αφού η αιτούσα δεν επισυνάπτει στην δικογραφία κατάλογο των πραγματοποιηθέντων εξόδων που περιγράφονται στην εν λόγω διάταξη και δεν προσδιορίζει ειδικότερα, κατ' είδος και ποσό, τα επιμέρους κονδύλια που απαρτίζουν τη δαπάνη στην οποία υποβλήθηκε ευλόγως για την ανακάλυψη των προσβολών, μη πράττοντας αυτό ούτε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 190§2 ΚΠολΔ, και συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 191§2 του ΚΠολΔ, το δικαστήριο στην περίπτωση τυχόν επιδίκασης τέτοιων εξόδων θα προβεί στον προσδιορισμό τους με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας και τις γνωστές σ' αυτό δικαστικές και εξώδικες ενέργειες (βλ. σχ. ΑΠ 1584/97 ΕλλΔνη 39.1284). Περαιτέρω η αίτηση είναι νόμιμη καθώς στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 1, 2§2α, 3, 8, 13, 45Α, 63Α, 63B, 64, 64Α 65, 66Γ, 6 ν. 2121/1993, 60, 919 ΑΚ, 1 επ. 146/1914, και 176, 191§2, 707, 947, 1047 ΚΠολΔ, δεδομένου ότι στην ένδικη υπόθεση έχουσα το στοιχείο της αλλοδαπότητας λόγω της έδρας της πρώτης εκ των καθών εφαρμοστέο είναι το ελληνικό δίκαιο τόσο κατά τη βάση της αίτησης που θεμελιώνεται στο ν. 2121/1993, σύμφωνα με το άρθρο 67§3, όσο και κατά τη βάση της, που θεμελιώνεται στο ν. 146/1914, σύμφωνα με το άρθρο 23. Όμως το αίτημα να απαγορευθεί προσωρινά στους καθών να προωθούν ή να εκμεταλλεύονται εμπορικά ή να επιτρέπουν σε οποιονδήποτε τρίτο την πρόσβαση ή τη χρήση των ανωτέρω δύο διαδικτυακών εφαρμογών είναι μη νόμιμο και απορριπτέο για τους ακόλουθους λόγους: 1) ως μέτρο επιβολής και προάσπισης των παραβιαζόμενων δικαιωμάτων της αιτούσας συνιστά περιορισμό των κατωτέρω αναφερομένων δικαιωμάτων, που όμως, δεν είναι συμβατός με την αρχή της αναλογικότητας και με το απαραβίαστο: (α) της ελευθερίας της πληροφόρησης (άρθρο 5 α παρ. 1 Σ), (β) του δικαιώματος συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφορίας (άρθρο 5α παρ. 2 Σ), ως αναγκαίας προϋπόθεσης για την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων στην κοινωνική, πολιτική και οικονομική ζωή και (γ) του απορρήτου της ελεύθερης ανταπόκρισης και επικοινωνίας (άρθρο 19 Σ), δεδομένου ότι μέσω αυτού καταστέλλονται, αδιακρίτως, όχι μόνον παράνομες αλλά και νόμιμες πράξεις και ως εκ τούτου συνιστά ανεπίτρεπτη επέμβαση στις τελευταίες, μη πληρώντας τα ειδικότερα κριτήρια της αναγκαιότητας και της καταλληλότητας για την έστω και εν μέρει επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού. 2) αντιβαίνει στο άρθρο 16 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, παραβιάζοντας το δικαίωμα των καθ' ων στην επιχειρηματικότητα, αλλά και στην βασική αρχή της διαδικτυακής ουδετερότητας, που προβλέπει ότι όλες οι πληροφορίες πρέπει να διακινούνται χωρίς διάκριση, ανεξάρτητα της φύσης και του σκοπού τους. 3) Το κόστος που (το αιτούμενο ασφαλιστικό μέτρο) συνεπάγεται για τα έννομα συμφέροντα των τελικών χρηστών και συνδρομητών της πρώτης εκ των καθών είναι δυσανάλογο με την

επιδιωκόμενη από πλευράς της αιτούσας ωφέλεια, ενόψει του σοβαρού περιορισμού θεμελιωδών δικαιωμάτων των πρώτων και των γενικότερων συνεπειών που έχει η αιτούμενη ρυθμιστική επέμβαση στην εξέλιξη της κοινωνίας της πληροφορίας σε συνθήκες ελευθερίας και δικαιοσύνης. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, καθό μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της καταθέσεως της μάρτυρος απόδειξης που εξετάστηκε ενόρκως ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, την κατάθεση του διαδίκου, που κατέθεσε ανωμοτί ενώπιον του ίδιου Δικαστηρίου, τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν για να χρησιμεύσουν ως τέτοια είτε ως δικαστικά τεκμήρια, και από όλη γενικά τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα εταιρία ασχολείται με τη συλλογή, αξιολόγηση και επεξεργασία πληροφοριών για τη δημιουργία της Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών, μιας βάσης-δεδομένων με περιεχόμενο την ελληνική και ενωσιακή νομοθεσία και νομολογία καθώς και την ελληνική νομική αρθρογραφία. Ήδη από το έτος 1991 και υπό την αρχική εταιρική της επωνυμία (.....) άρχισε τη συλλογή των πληροφοριών για τη δημιουργία της προαναφερόμενης τράπεζας και μέχρι το έτος 1995, υπό τη σημερινή εταιρική της μορφή, προέβαινε στη νομική και τεχνική επεξεργασία των δεδομένων που συγκεντρώνονταν από διάφορες διάσπαρτες πηγές έντυπης μορφής από γενέσεως του ελληνικού κράτους (προϋφιστάμενα ΦΕΚ, Κώδικας Νόμων, Κώδικας Θέμιδος, Ραπτάρχη, νομικά περιοδικά, αρχεία ΑΠ και ΣΤΕ κτλ.), ενώ από το έτος 1995 επιδόθηκε στην εμπορική εκμετάλλευση της δημιουργηθείσας Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών μέσω της χορήγησης (στο νομικό κόσμο) αδειών χρήσης αυτής με ηλεκτρονικά μέσα μη παραλείποντας τον διαρκή εμπλουτισμό της με νέες πηγές από τη νομοθεσία και τη δικαστηριακή πρακτική (τεύχη ΦΕΚ Α', Β' Γ', υπηρεσίες Υπουργείων για την προμήθεια εγκυκλίων, γραμματείες δικαστηρίων όλης της χώρας κτλ). Πλέον η αιτούσα έχει διαμορφώσει μία Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών για τη μεν νομοθεσία καλύπτουσα όλη την περίοδο συστάσεως του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, για τη δε νομολογία από το έτος 1980 μέχρι σήμερα. Οι μέθοδοι επεξεργασίας των συλλεγισμών πληροφοριών, που εφαρμόζει η αιτούσα, συνίστανται στην παροχή δυνατότητας πρόσβασης στην κάθε πληροφορία από διαφορετικές οδούς (τρόπους έρευνας), έτσι ώστε ο χρήστης να πραγματοποιεί έρευνα από τα θεματικά ευρετήρια, με βάση τις διατάξεις των άρθρων των κωδίκων, των νόμων κτλ. Ειδικότερα η Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών (.....), όσον αφορά στη νομοθεσία, απαιτεί για τη διαμόρφωσή της διάσπαση των νομοθετημάτων στα επιμέρους άρθρα, τα οποία κατηγοριοποιούνται στον τομέα δικαίου που αφορούν, και τα οποία τιτλοφορούνται σύμφωνα με το περιεχόμενό τους, καταγραφή στα κείμενα των άρθρων των ρητών επεμβάσεων του νομοθέτη σε προηγούμενους νόμους, ΠΔ, ΥΑ, ΠΟΛ εγκυκλίους κτλ, διατύπωση παρατηρήσεων σχετικά με κάθε διαφοροποίηση (αντικαταστάσεις, τροποποιήσεις, κατάργηση νομοθετήματος, διορθώσεις σφαλμάτων κτλ), στις οποίες (παρατηρήσεις) προσδίδεται τυποποιημένη μορφή (πχ. θέση του συμβόλου *** στην αρχή της παρατήρησης, συμπλήρωση της παρατήρησης με τη διατύπωση «ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Σύμφωνα με, ή βλ. ΥΑ...» κτλ), ώστε να παρέχεται η δυνατότητα ενημέρωσης για ένα νομοθέτημα που εμφανίζεται στην τελική κωδικοποιημένη μορφή του με τη συμπερίληψη όλων των προγενέστερων μεταβολών στο κείμενό του και η δυνατότητα συσχετισμού του περιεχομένου του με άλλα νομοθετήματα που το αφορούν, ή που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότησή του, ή με άλλα εφαρμοστικά έγγραφα ή και με τη νομολογία που το εφαρμόζει. Η Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών (.....), όσον αφορά στη νομολογία, απαιτεί για τη διαμόρφωσή της αξιολόγηση και συλλογή πληροφοριών από το αρχείο των ανώτατων δικαστηρίων της χώρας και των δικαστηρίων ουσίας, από τους

δικηγορικούς συλλόγους της χώρας και τα νομικά περιοδικά, αποδελτίωση των πληροφοριών με βάση προκαθορισμένους κανόνες τυποποίησης (σύνταξη πρωτότυπης περίληψης, επισήμανση ερμηνευόμενης νομοθεσίας, κατηγοριοποίηση ανά θεματική ενότητα με λέξεις κλειδιά, συσχετισμός με εργαλεία έρευνας), προσθήκη παρατηρήσεων (για συσχετισμό της απόφασης με άλλες συναφείς) και αναφορά των πηγών δημοσίευσης της δικαστικής απόφασης (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΑΡΜ, ΑΡΧΝ κτλ.). Τέλος απαιτεί την προώθηση των αποδελτιωμένων κειμένων στην ομάδα data - entry, που είναι επιφορτισμένη με την καταχώρησή τους στο ειδικό ηλεκτρονικό περιβάλλον της βάσει συγκεκριμένου λογισμικού. Επομένως η εν λόγω Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών, η δημιουργία της οποίας προϋποθέτει εργασία σχετική με τη συλλογή των πληροφοριών από τη νομοθεσία και τη νομολογία, τη συστηματική επεξεργασία των αντλούμενων δεδομένων συνιστάμενη στην κατηγοριοποίησή τους ανά θεματική ενότητα με βάση προκαθορισμένους κανόνες τυποποίησης και μεθοδικής ταξινόμησης, ώστε ο χρήστης να έχει τη δυνατότητα αφενός μεν της εύχρηστης πρόσβασης στην κάθε πληροφορία από διαφορετικές οδούς (τρόπους έρευνας), αφετέρου δε της ευχερούς διασταύρωσης και συσχετισμού των συλλεγόντων δεδομένων, πληρεί όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για τη συγκρότηση της έννοιας της «βάσης δεδομένων» κατά την οδηγία 96/9/ΕΟΚ, που ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το 2819/2000 και που ως τέτοια -σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη- νοείται η συλλογή ανεξάρτητων έργων δεδομένων άλλων ανεξάρτητων στοιχείων διευθετημένων κατά τρόπο συστηματικό ή μεθοδικό και ατομικώς προσιτών με ηλεκτρονικά μέσα ή κατ' άλλο τρόπο (άρθρο 1§2 της Οδηγίας, άρθρο 2 §2α ν. 2121/1993 που προστέθηκε με το άρθρο 7§1 ν. 2819/2000, άρθρο 45 ν. 2121/1993).

Πιθανολογείται σύμφωνα και με όσα προέκυψαν από την ένορκη εξέταση της μάρτυρας απόδειξης στο ακροατήριο, ότι η συλλογή, επεξεργασία και καταχώρηση των νομοθετημάτων και της νομολογίας στο ηλεκτρονικό περιβάλλον της αποτελεί προσπάθεια κοπιαστική και εργασία εξειδικευμένη και σύνθετη, λόγω του πλήθους των ως άνω πληροφοριών από πολλές και διαφορετικές πηγές, της έρευνας που απαιτείται, της συνεχούς ενημέρωσης που χρειάζεται για τη συγκέντρωση έγκυρου επιστημονικά υλικού και της ανάγκης να επιλέγονται, αποδελτιώνονται και καταχωρούνται οι σημαντικότερες πληροφορίες για την οποία εργασία η αιτούσα απασχολεί πολυπληθές επιστημονικό προσωπικό (περίπου 35 δικηγόρους έμμισθους και αμειβόμενους κατ' αποκοπή), διοικητικό προσωπικό και προσωπικό data entry (περίπου 15 άτομα) και τεχνολογικά εξειδικευμένο επιτελείο (περίπου 10 μηχανικούς πληροφορικής), ενώ για την εν λόγω βάση δεδομένων η αιτούσα έχει πραγματοποιήσει μία ουσιαστική από ποσοτική άποψη επένδυση καθώς έχει δαπανήσει μεγάλου ύψους χρηματικά ποσά για τη διατήρηση των κτιριακών εγκαταστάσεων (γραφεία ορόφου κτιρίου επί της οδού αρ 10- 12, συνολικής επιφάνειας 560 τμ), τον εξοπλισμό τους με σύγχρονα μέσα (υπολογιστές, εκτυπωτές, φαξ κτλ), τη συντήρηση και ενημέρωση της βιβλιοθήκης που χρησιμοποιεί (μέσω συνδρομών σε νομικά περιοδικά-ηλεκτρονικά και έντυπα - εντός και εκτός Ελλάδας) και για τη μισθοδοσία του απασχολούμενου προσωπικού, γεγονός που δικαιολογεί την προστασία του ειδικής φύσεως δικαιώματος του άρθρου 45 του ν. 2121/1993, που προστέθηκε με το άρθρο 7§5 ν. 2819/2000 σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη. Επιπλέον η βάση δεδομένων της αιτούσας περιλαμβάνει και έργα που εκπονήθηκαν από συνεργάτες ή έμμισθους δικηγόρους, ή συνδρομητές της και που χαρακτηρίζονται από πρωτοτυπία, ήτοι περιλαμβάνει αφενός μεν περιλήψεις με το συνοπτικό περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων, τα εφαρμοζόμενα άρθρα και τις σχετιζόμενες συναφώς αποφάσεις, που συντάσσουν οι συνεργάτες δικηγόροι της αιτούσας, αφετέρου δε σχόλια επί των αποφάσεων, που αποστέλλονται από

συνδρομητές της βάσης δεδομένων της αιτούσας. Τα ανωτέρω έργα αποτελούν προσωπικά δημιουργήματα των συντακτών τους, τα περιουσιακά δε δικαιώματα επί των περιλήψεων έχουν μεταβιβαστεί αυτοδικαίως στην αιτούσα σύμφωνα με το άρθρο 8 ν. 2121/1993, ενώ για τα σχόλια των συνδρομητών της η αιτούσα έχει σχετική άδεια δημοσίευσής τους στη βάση δεδομένων της και εμπορικής εκμετάλλευσής τους σύμφωνα με το άρθρο 13§3 εδ γ' ν. 2121/1993 και ως εκ τούτου τα προαναφερόμενα έργα, που περιέχονται στη βάση δεδομένων της και που συνιστούν έργα κατά την έννοια του άρθρου 1 ν. 2121/1993, υπάγονται στην προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τον ίδιο νόμο.

Από την άλλη πλευρά η πρώτη εκ των καθών αποτελεί εταιρία, που δραστηριοποιείται στην ανάπτυξη εφαρμογών νομικής πληροφόρησης και δημιούργησε μια διαδικτυακή εφαρμογή αποτελούμενη από δύο μερικότερες βάσεις, την.....και την.....με αντικείμενο η μεν πρώτη τη νομοθεσία, που διέπει τη λειτουργία και σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου, τους δασικούς χάρτες και τον κτηματολογικό κανονισμό Δωδεκανήσου καθώς και τα σχετικά νομοθετήματα, η δε δεύτερη τη νομολογία των δευτεροβάθμιων και ανώτατων ελληνικών Δικαστηρίων πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης. Οι μέθοδοι επεξεργασίας των αντλούμενων δεδομένων που εφαρμόζει η καθής παρέχουν τη δυνατότητα στο χρήστη της.....να συγκεντρώνει αποφάσεις ελληνικών δικαστηρίων όλων των δικαιοδοσιών και βαθμιδών βάσει έτους, αριθμού, τύπου και τμήματος απόφασης, ή βάσει των στοιχείων αυτών σε συνδυασμό με όρο αναζήτησης, να αποθηκεύει στους διακομιστές της βάσης δεδομένων της τις αναζητήσεις του αποκτώντας εύκολη πρόσβαση στις προηγούμενες αναζητήσεις του, να «φιλτράρει» τις αποφάσεις ταξινομώντας τις με χρονολογική σειρά, να αποθηκεύει και να επεξεργάζεται το περιεχόμενο των αποφάσεων δημιουργώντας προσωπικό αρχείο με τα συλλεγόμενα δεδομένα, τιτλοφορώντας τη συλλογή του και προσθέτοντας προσωπικά σχόλια σε αυτήν. Τέλος με τη βάση δεδομένων της καθής ο χρήστης τηςέχει τη δυνατότητα πρόσβασης στη νομοθεσία του κτηματολογίου, στις σχετικές ανακοινώσεις κατηγοριοποιημένες ανά έτος, σε αλλαγές νόμων, νέων δικαστικών αποφάσεων σχετικά με το κτηματολόγιο, να αποθηκεύει τα νομοθετικά κείμενα που συγκεντρώνει καθώς και τις αναζητήσεις που έχει κάνει, ώστε να ανατρέχει εύκολα σε προηγούμενες αναζητήσεις.

Όπως προκύπτει από την κατάθεση της μάρτυρος απόδειξης η αιτούσα περί το Πάσχα του έτους 2014 διαπίστωσε μέσω των συνεργατών - δικηγόρων της, ότι οι καθών εξήγαγαν σημαντικό μέρος της βάσης δεδομένων, όσον αφορά στη νομολογία και στην νομοθεσία, τμήμα της οποίας αποτελούν και τα πρωτότυπα έργα των συνεργατών της αιτούσας (περιλήψεις των δικαστικών αποφάσεων, παρατηρήσεις-σχόλια) και το μετέφεραν ενσωματώνοντάς το αυτούσιο ή σε ορισμένες περιπτώσεις με μικρές ηθελημένες και επουσιώδεις μεταβολές τόσο στην εφαρμογή, όσο και στην εφαρμογή Ειδικότερα οι καθών μετέφεραν παράνομα στην εφαρμογήτης πρώτης εξ αυτών πλήθος δικαστικών αποφάσεων, που αποτελεί μέρος της βάσης δεδομένων της αιτούσας, καθώς συνιστά πιστή αναπαραγωγή του κειμένου εκάστης απόφασης, που επιλέχθηκε από το επιστημονικό προσωπικό της αιτούσας, εκάστης περίληψης που εκπονήθηκε από τους δικηγόρους της αιτούσας, εκάστης πηγής της προέλευσης της απόφασης (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ) και εκάστης ειδικής παρατήρησης, που σημειώνεται από τους συνεργάτες της αιτούσας «Η απόφαση αυτή εισήχθη στη με επιμέλεια Ενδεικτικά αναφέρονται οι αποφάσεις 5/2012

ΜΠρΣερρών, 72/2012 ΜΠρΠατρ, 24/2010 ΜΠρΕδεσ, 41/2010 ΜΠρΒερ, 46/2010 ΜΠρΒερ, 301/2010 ΜΠρΚορινθ, 31097/2010 ΠΠρΘ, 69/2009 ΜΠρΑλεξ, 79/2009 ΜΠρΑρτας, 155/2009 ΜΠρΑρτας, 189/2009 ΜΠρΑρτας, 13669/2009 ΜΠρΘεσ, 764/2006 ΜΠρΘεσ, 169/2007 ΜΠρΑρτας. Εξάλλου οι καθών χωρίς την άδεια της αιτούσας επανέλαβαν αυτούσιες στην ίδια ως άνω εφαρμογή της πρώτης εξ αυτών δικαστικές αποφάσεις, που αποτελούν ουσιώδες τμήμα της Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών καθώς συνιστούν πιστή αντιγραφή του περιεχομένου των εξαχθεισών αποφάσεων, ή - ανάλογα- αντιγραφή των ίδιων αποσπασμάτων τους, ακολουθούν την ίδια μορφοποίηση, φέρουν τα αρχικά της δακτυλογράφου της, ακολουθούν πανομοιότυπη ανωνυμοποίηση των διαδικών, ενίοτε περιέχουν αποτύπωση των ίδιων λαθών και αβλεψιών της στη μορφοποίηση του κειμένου και ενσωματώνουν αυτολεξεί τα σχόλια των συνεργατών και συνδρομητών της. Δείγματα τέτοιας αναπαραγωγής αποτελούν οι ακόλουθες αποφάσεις: α) αποφάσεις διοικητικού Εφετείου: 1289/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 2310/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 325/2012 ΔΕΦ ΤΡΙΠ, 1248/2012 ΔΕΦ ΠΕΙΡ, 13/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 14/2011 ΔΕΦΑΘ, 18/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 29/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 33/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 190/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 191/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 192/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 193/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 199/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 200/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 191/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 192/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 193/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 199/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 26/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 27/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 28/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 29/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 294/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 295/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 296/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 297/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 10/2007 ΔΕΦ ΑΘ, 11/2007 ΔΕΦ ΑΘ, 13/2007 ΔΕΦ ΑΘ, 17/2007 ΔΕΦ ΑΘ, 708/2002 ΔΕΦ ΑΘ, β) αποφάσεις πολιτικών Εφετειών: 82/2012 ΕΦ ΝΑΥΠΛ, 40/2012 ΕΦ ΛΑΡ, 37/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ, 36/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ, 3335/2005 ΕΦ ΑΘ, 445/2009 ΕΦ ΚΡΗΤ, 355/2010 ΕΦ ΝΑΥΠΛ, 350/2010 ΕΦ ΝΑΥΠΛ, 281/2012 ΕΦ ΝΑΥΠΛ, 242/2012 ΕΦ ΛΑΡ, 238/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ, 190/2006 ΕΦ ΔΩΔ. 184/2012 ΕΦ ΔΩΔ, 180/2012 ΕΦ ΑΘ 179/2012 ΕΦ ΛΑΡ, 164/2012 ΕΦΛΑΡ, 115/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ 93/2006 ΕΦ ΠΕΙΡ, 86/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ 12/2012 ΕΦ ΑΝΑΤ ΚΡΗΤ, 13/2007 ΕΦ ΔΩΔ, 20/2007 ΕΦ ΔΩΔ, 24/2012 ΕΦ ΝΑΥΠΛ, 32/2012 ΕΦ ΛΑΡ, 82/2012 ΕΦ ΔΩΔ, 36/2012 ΕΦ ΛΑΡ, 22/2007 ΕΦΔΩΦ, 85/2012 ΕΦ ΑΘ, 91/2006 ΕΦ ΠΑΤΡ, 165/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ, 125/2012 ΕΦ ΔΩΔ, 2126/2013 ΕΦ ΑΘ, 134/2009 ΕΦ ΙΩΑΝ, 1989/2006 ΕΦ ΑΘ, 162/2013 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ, γ) αποφάσεις ποινικών Εφετειών: 1/2012 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 130/2012 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 3096/2012 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 48/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ (ΠΟΙΝ), 62/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ (ΠΟΙΝ), 80/2012 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 562/2012 ΕΦ ΠΕΙΡ (ΠΟΙΝ), 747/2012 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 1937/2012 ΕΦ ΑΘ (ΠΟΙΝ), 29/2012 ΜΟΔ ΝΑΞΟΥ, 11/2011 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 115/2011 ΕΦΚΕΡΚ (ΠΟΙΝ), 128/2011 ΕΦ ΠΕΙΡ (ΠΟΙΝ), 2698/2011 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 3093/2011 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 48/2011 ΜΟΔ ΤΡΙΠΟΛΗΣ, 5536/2011 ΕΦ ΑΘ (ΠΟΙΝ), 871/2011 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΠΟΙΝ), 58/2010 ΜΟΕΦ ΛΑΡ, 360/2010 ΕΦ (ΜΟΔ) ΑΘ, 1773/2009 ΕΦ ΚΡΗΤ (ΠΟΙΝ), 5/2008 ΕΦ ΔΩΔ (ΠΟΙΝ), 56/2005 ΕΦ ΔΩΔ (ΠΟΙΝ), 16/2004 ΜΟΔΑΜΑΛ, 11/2003 ΕΦ ΚΕΡΚ (ΠΟΙΝ)., 5) αποφάσεις διοικητικού Εφετείου (ακυρωτικού σχηματισμού σε συμβούλιο- αναστολές): 5/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 6/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 9/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 10/2012 ΔΕΦ ΑΘ. 12/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 13/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 14/2012 ΔΕΦ ΚΟΜΟΤ, 50/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 51/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 38/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 70/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 72/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 73/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 74/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 3/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 4/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 6/2010 ΔΕΦ ΑΘ. 8/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 33/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 34/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 37/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 38/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 83/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 37/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 145/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 146/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 147/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 148/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 149/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 150/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 160/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 161/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 162/2008 ΔΕΦ ΑΘ. 163/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 164/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 165/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 166/2008 ΔΕΦ ΑΘ, 7/2007 ΔΕΦ ΑΘ, 53/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 54/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 55/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 244/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 234/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 248/2012 ΔΕΦ ΑΘ, 7/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 8/2011 ΔΕΦ ΑΘ. 9/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 10/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 35/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 26/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 37/2011 ΔΕΦ ΑΘ, ε) αποφάσεις Συμβουλίου της Επικράτειας (επιτροπής αναστολών), 8/2011

ΣΤΕ, 18/2011 ΣΤΕ, 106/2003 ΣΤΕ, 103/2013 ΣΤΕ, 81/2013ΣΤΕ, 12/2013 ΣΤΕ, 9/2011 ΣΤΕ, 198/2013 ΣΤΕ, 16/2011 ΣΤΕ, 17/2011 ΣΤΕ, στ) αποφάσεις Συμβουλίου της Επικράτειας (Ολομέλειας - Τμημάτων) 173/2007 ΣΤΕ, 177/2007 ΣΤΕ, 170/2010 ΣΤΕ, 2/2007 ΣΤΕ, 4076/2010 ΣΤΕ, 169/2010 ΣΤΕ, 167/2010 ΣΤΕ, 165/2010 ΣΤΕ, 166/2010 ΣΤΕ, 5/2010 ΣΤΕ, 5/2013 ΣΤΕ, 462/2010 ΣΤΕ, 532/2013 ΣΤΕ, 533/2013 ΣΤΕ. 534/2013 ΣΤΕ, 535/2013 ΣΤΕ, 539/2013 ΣΤΕ, 540/2013, 541/2013, 549/2013, 675/2013, 715/2013, 716/2013, 756/2013, 755/2013 ΣΤΕ, 763/2013 ΣΤΕ, 1556/2004 ΣΤΕ, 1574/2004 ΣΤΕ, 1590/2004 ΣΤΕ, 2078/2004 ΣΤΕ, 2079/2004 ΣΤΕ, 2527/2013 ΣΤΕ, 3923/2010 ΣΤΕ, 12/2010 ΣΤΕ, 281/2013 ΣΤΕ, 282/2007 ΣΤΕ, 304/2007 ΣΤΕ, 323/2007 ΣΤΕ, 332/2012 ΣΤΕ, 277/2007 ΣΤΕ, 381/2007 ΣΤΕ, 382/2007 ΣΤΕ, 383/2007 ΣΤΕ, 226/2003 ΣΤΕ, 202/2007 ΣΤΕ, 220/2012 ΣΤΕ, 227/2003 ΣΤΕ, 236/2012 ΣΤΕ, 275/2013 ΣΤΕ, 280/2012 ΣΤΕ, 201/2007 ΣΤΕ, 177/2007 ΣΤΕ, 173/2007 ΣΤΕ, 112/2012 ΣΤΕ. 97/2013 ΣΤΕ, 82/2013 ΣΤΕ, 81/2013 ΣΤΕ, 78/2013 ΣΤΕ, 73/2002 ΣΤΕ, 48/2013 ΣΤΕ, 35/2010 ΣΤΕ, 26/2013 ΣΤΕ, 20/2007 ΣΤΕ, 17/2012 ΣΤΕ, 15/2003 ΣΤΕ. 12/2003 ΣΤΕ, 11/2012 ΣΤΕ, 10/2012 ΣΤΕ, 10/2007 ΣΤΕ, 9/2012 ΣΤΕ, 8/2008 ΣΤΕ, 7/2010 ΣΤΕ, 5/2012 ΣΤΕ, 5/2003 ΣΤΕ, 4/2013 ΣΤΕ, 4/2010 ΣΤΕ, 4/2007 ΣΤΕ, 4/2003 ΣΤΕ, 3/2013 ΣΤΕ, 3/2007 ΣΤΕ, 3/2003 ΣΤΕ, 2/2013 ΣΤΕ, 2/2007 ΣΤΕ, 1/2013 ΣΤΕ, 301/2007 ΣΤΕ 300/2007 ΣΤΕ, 179/2007 ΣΤΕ.

Οι καθών τέλος πραγματοποιήσαν παράνομη μεταφορά και στην εφαρμογήτης πρώτης εξ αυτών, καθώς εξήγαγαν πλήθος δικαστικών αποφάσεων από τη βάση δεδομένων της αιτούσας και τις επανέλαβαν αυτούσιες σε άλλο υπόθεμα, ήτοι στην ανωτέρω εφαρμογή της βάσης δεδομένων τους, με ενσωματωμένη σε εκάστη απόφαση την αναφορά της πηγής προέλευσης: «Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ» καθώς και την περίληψη του κειμένου της. Ενδεικτικά αναφέρονται οι αποφάσεις: 30644/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 1197/2008 ΑΠ, 506/2011 ΜΠΡΑΘ, 1632/2011 ΑΠ, 48/2010 ΠΠΡΣΥΡ, 32053/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 38751/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 196/2009 ΕΦΘΡΑΚ, 388/2008 ΜΠΡΚΩ, 292/2010 ΑΠ, 452/2011 ΑΠ, 3559/2008 ΣΤΕ, 2650/2006 ΣΤΕ, 39372/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 40660/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 26833/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 26571/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 1576/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 1963/2006 ΠΠΡΠΕΙΡ, 13602/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 22543/2006 ΠΠΡΘΕΣΣΑΛ, 27011/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 30643/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 39370/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 8857/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 8859/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 9318/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 29835/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 45854/2007 ΠΠΡΘΕΣΣΑΛ, 1150/2008 ΜΠΡΚΩ, 3531 /2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 234/2011 ΜΠΡΠΕΙΡ, 22686/2011 ΠΠΡΘΕΣΣΑΛ, 309/2012 ΑΠ, 283/2007 ΜΠΡΚΩ, 707/2007 ΜΠΡΚΩ, 2650/2006 ΣΤΕ, 44/2005 ΜΠΡΚΑΒ, 12219/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 21815/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 24911 /2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 25816/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 29196/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 35720/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ 43451/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 32054/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 42685/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 45104/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 45767/2006 , ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 517/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ., 3205/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 5031/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 29830/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 29831/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 3886/2008 ΜΠΡΑΘ, 6532/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 7318/2008 ΕΦΑΘ, 14202/2008 ,ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 15126/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 22731/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 27519/2008 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ. Εξάλλου στην ίδια ως άνω εφαρμογή της πρώτης καθής άπαντες εξ αυτών, χωρίς την άδεια της αιτούσας επανέλαβαν αυτούσιες δικαστικές αποφάσεις, που αποτελούν ουσιώδες τμήμα της Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών καθώς συνιστούν πιστή αντιγραφή του περιεχομένου των εξαχθεισών αποφάσεων και της περίληψής τους, ακολουθούν την ίδια μορφοποίηση, τις ίδιες ειδικές συντομογραφίες, τα ίδια επινοήματα της προς διάκριση ταυτάριθμων αποφάσεων διαφορετικών δικαστηρίων ή και διαφορετικών διαδικασιών του ίδιου δικαστηρίου (πχ. ΑΝΑΣΤ, για το Διοικητικό Εφετείο που δικάζει σε ακυρωτικό σχηματισμό ως συμβούλιο, ΑΚΥΡ για το Διοικητικό Εφετείο που δικάζει

σε ακυρωτικό σχηματισμό, ΕΚΟΥΣΙΑ για την διαδικασία του δικαστηρίου κτλ). Δείγματα τέτοιας αναπαραγωγής αποτελούν οι ακόλουθες αποφάσεις: 183/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 126/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 281/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 171/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 117/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 98/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 95/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 37/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 2335/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 1398/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 1338/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 672/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 3779/2008 ΔΠΡ ΑΘ, 448/2009 ΜΠΡ ΡΟΔ 878/2009 ΜΠΡ ΡΟΔ, 841/2009 ΜΠΡ ΡΟΔ, 432/2009 ΜΠΡ ΡΟΔ, 4/2005 ΕΤΡ ΑΣΤΡ, 494/2006 ΜΠΡ ΚΕΡΚ, 35566/2007 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛ, 98/2008 ΜΠΡ ΦΛΩΡ, 1298/2008 ΕΦΑΘ, 5518/2008 ΕΦ ΑΘ, 1800/2005 ΠΠΡ ΑΘ, 3193/2000 ΣΤΕ, 1702/2009 ΑΠ, 3973/2009 ΣΤΕ, 360/2010 ΑΠ, 600/2009 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ, 1543/2010 ΕΦ ΑΘ, 5138/2010 ΕΦ ΑΘ, 4959/2010 ΕΦ ΑΘ, 5848/2010 ΕΦ ΑΘ, 44650/2007 ΠΠΡΘΕΣΣΑΛ, 20915/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 27524/2009 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ. Άλλα δείγματα δικαστικών αποφάσεων εξαχθεισών άνευ άδειας της αιτούσας από την Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών, προκειμένου να ενσωματωθούν στην ανωτέρω εφαρμογή της καθής με τη διατήρηση των ίδιων συντομογραφιών και των ίδιων επινοημάτων που χρησιμοποιεί η για να διακρίνει ταυτάριθμες αποφάσεις διαφορετικών δικαστηρίων ή και διαφορετικές διαδικασίες του ίδιου δικαστηρίου (πχ χρήση συντομογραφίας ΑΝΑΣΤ για το διοικητικό εφετείο, που δίκασε σε ακυρωτικό σχηματισμό ως συμβούλιο, ΑΚΥΡ για το διοικητικό εφετείο που δίκασε σε ακυρωτικό σχηματισμό, ΕΚΟΥΣΙΑ για τη διάκριση της διαδικασίας του ίδιου δικαστηρίου κτλ) και με τη διατήρηση του ίδιου κειμένου της περίληψης, που εκπόνησαν οι συνεργάτες της αιτούσας, είναι οι 183/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 126/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 281/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 171/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 117/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 98/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 95/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 37/2009 ΔΕΦ ΑΘ, 2335/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 1398/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 1338/2010 ΔΕΦ ΑΘ, 672/2010 ΔΕΦ ΑΘ 3779/2008 ΔΠΡ ΑΘ, 448/2009 ΜΠΡΡΟΔ, 878/2009 ΜΠΡΡΟΔ, 841/2009 ΜΠΡΡΟΔ, 432/2009 ΜΠΡΡΟΔ. 4/2005 ΕΤΡ ΑΣΤ, 494/2006 ΜΠΡΚΕΡΚ, 35566/2007 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 98/2008 ΜΠΡΦΛΩΡ, 1298/2008/ ΕΦ ΑΘ, 5518/2008 ΕΦ ΑΘ, 1800/2005 ΠΠΡ ΑΘ, 3193/2000 ΣΤΕ, 1702/2009 ΑΠ, 3973/2009 ΣΤΕ, 360/2010 ΑΠ, 600/2009 ΕΦΘΕΣΣΑΛ, 1543/2010 ΕΦ ΑΘ, 5138/2010 ΕΦ ΑΘ, 4959/2010 ΕΦ ΑΘ, 5848/2010 ΕΦ ΑΘ, 44650/2007 ΠΠΡΘΕΣΣΑΛ, 20915/2006 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, 27524/2009 ΜΠΡΘΕΣΣΑΛ, ενώ δείγματα παράνομα εξαχθεισών αποφάσεων που μεταφέρθηκαν στην ίδια ως άνω εφαρμογή της πρώτης εκ των καθών και που εμφανίζουν στο τέλος του κειμένου τους τα αρχικά γράμματα των ονοματεπωνύμων των δακτυλογράφων της είναι οι 35/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 36/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 38/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 39/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 42/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 44/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 1576/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 489/2011 ΔΕΦ ΑΘ, 2005/2011 ΕΦ ΑΘ, 22750/2001 ΠΠΡ ΘΕΣΣΑΛ, 32728/2011 ΠΠΡ ΘΕΣΣΑΛ. Περαιτέρω δείγματα παράνομα εξαχθεισών αποφάσεων που μεταφέρθηκαν στην ίδια ως άνω εφαρμογή και ενσωματώνουν αυτούσια την περίληψη του κειμένου που εκπονήθηκε από τους συνεργάτες της αιτούσας είναι οι 805/2006 ΣΤΕ, 2617/2005 ΣΤΕ, 4313/2009 ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛ. Τέλος οι καθών εξήγαγαν προκειμένου να εντάξουν στη βάση δεδομένων τους και διατάξεις νομοθετημάτων από τη βάση δεδομένων της, αντιγράφοντας πλήρως τη μεθοδολογία της και την κωδικοποίηση της μορφής εμφάνισης των νομοθετημάτων με τις σχετικές παρατηρήσεις. Ενδεικτικά αναφέρονται το άρθρο 6 ν. 2664/1998, το άρθρο 4 ν. 2664/1998, το άρθρο 5§1 ν. 2308/1995, το άρθρο 9 ν. 2308/1995 και η ΥΑ 9427/2007.

Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν οι καθών επωφελήθηκαν της επένδυσης που έκανε η αιτούσα, προκειμένου να επιλέξει, να αποδελτιώσει, επεξεργαστεί και κατηγοριοποιήσει τα δεδομένα της καθιστώντας τα χρηστικά στους συνδρομητές της, και εξήγαγαν παράνομα με τους προεκτεθείσες τρόπους σημαντικό μέρος της επίμαχης βάσης δεδομένων, που περιλαμβάνει, όπως αναπτύχθηκε ανωτέρω, και τις πρωτότυπες περιλήψεις, που συντάσσουν οι συνεργάτες δικηγόροι της αιτούσας, καθώς και τα σχόλια επί των αποφάσεων, που αποστέλλουν οι

συνδρομητές της αιτούσας, το οποίο (μέρος της βάσης δεδομένων) μετέφεραν αυτούσιο στο δικό τους υπόθεμα, προκειμένου να δημιουργήσουν τις δικές τους εφαρμογές και, και μάλιστα με κόστος πολύ χαμηλότερο από εκείνο που θα απαιτούσε η δημιουργία νέας βάσης με τα ίδια δεδομένα. Επομένως οι καθών με την προαναφερόμενη συμπεριφορά τους προσέβαλαν την αιτούσα, όσον αφορά στο ειδικής φύσεως δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων καθώς και όσον αφορά στο δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον η εξαγωγή, μεταφορά και χρησιμοποίηση των βάσεων δεδομένων της, εντός των οποίων βρίσκονταν και πνευματικά δημιουργήματα που χαρακτηρίζονταν από πρωτοτυπία, έγινε χωρίς την άδεια της τελευταίας, και συγχρόνως άσκησαν σε βάρος της αθέμιτο ανταγωνισμό, εφόσον η εκμετάλλευση των βάσεων δεδομένων της αιτούσας που προστατεύονται από τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας και έχουν καθιερωθεί στις συναλλαγές έγινε από μη δικαιούχους-δραστηριοποιούμενους στον ίδιο χώρο με την αιτούσα με μεθόδους αντίθετες στα χρηστά ήθη, και με σκοπό την επίτευξη εμπορικού κέρδους, το οποίο διασφαλίζεται αναμφίβολα με την αναγραφή βάσης δεδομένων και όχι με τη δημιουργία νέας και με την προσφορά στους συνδρομητές έναντι χαμηλής τιμής του παράνομα εξαχθέντος προϊόντος, ενώ η χρήση της βάσης δεδομένων της αιτούσας και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις με ευδιάκριτη την προέλευσή της από την ίδια (όπως στην περίπτωση της πηγής δημοσίευσης της δικαστικής απόφασης, που μεταφέρεται αυτούσια στις εφαρμογές της καθής και ορίζεται ως: «Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ» και στην περίπτωση της αναγραφόμενης στις εξαχθείσες αποφάσεις μνείας: «η απόφαση αυτή εισήχθη στη με επιμέλεια...») δημιουργεί σύγχυση στη νομική αγορά, στην οποία απευθύνεται, ως προς την πηγή των συλλεγισμών πληροφοριών, οι οποίες προέρχονται από την Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών και εντοπίζονται στις εφαρμογές της καθής, δημιουργώντας την εσφαλμένη εντύπωση της εμπορικής συνεργασίας των αντίδικων εταιριών.

Ο προβληθείς στο ακροατήριο και περιληφθείς στο σημείωμά τους ισχυρισμός των καθών: α) ότι η άσκηση του δικαιώματος της αιτούσας υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, αφού συνιστά εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που κατέχει στην αγορά και αποσκοπεί στην οικονομική της εξόντωση, τυγχάνει απορριπτέος ως αβάσιμος, αφού με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα επιδιώκει να προστατεύσει την ουσιώδη -από άποψη τεχνικών και χρηματοοικονομικών πόρων- επένδυση στην οποία προέβη για τη συλλογή και επεξεργασία μεγάλου τμήματος της βάσεως δεδομένων της από την χωρίς άδεια ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων της, που γίνεται με σκοπό την κάρπωση εμπορικού κέρδους και την αποφυγή του κόστους συλλογής και επεξεργασίας του (του τμήματος της βάσης δεδομένων) υπό συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, β) ότι οι αξιώσεις της αιτούσας υπέπεσαν σε παραγραφή τυγχάνει απορριπτέος πρωτίστως ως αόριστος, αφού για τη στοιχειοθέτησή του οι καθών πρέπει να επικαλεστούν όχι μόνο την έναρξη της παραγραφής, αλλά και την παρέλευση του χρόνου της (ΕφΑΘ 632/1982 Αρμ 1983, σελ. 973) και σε κάθε περίπτωση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, τόσο όσον αφορά στις αξιώσεις που πηγάζουν από το δικαίο του αθέμιτου ανταγωνισμού (άρθρο 19 ν. 146/1914), αφού από της γνώσεως των παρανόμων πράξεων των καθ' ών, που έλαβαν χώρα περί το Πάσχα του έτους 2014, όπως κατέθεσε στο ακροατήριο η μάρτυρας απόδειξης, μέχρι το χρόνο κατάθεσης της επίδικης αίτησης στις 28.5.2014 (βλ. έκθεση κατάθεσης δικογράφου) και επίδοσής της στις 28.5.2014 στους 2ο και 3ο εκ των καθών και στις 25.7.2014 στην 1η εξ αυτών (βλ. τις με αριθμούς 14200/25.07.2014, 14201/25.7.2014 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πατρών και τη με αριθμό 8018/05.6.2014 έκθεση επίδοσης της

δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Πειραιώς), δεν παρήλθε ο χρόνος της εξάμηνης παραγραφής, όσο και όσον αφορά στις αξιώσεις που πηγάζουν από τις διατάξεις των άρθρων 45Α, 65 ν. 2121/1993, αφού για αυτές ισχύει η δεκαπενταετής παραγραφή του άρθρου 45Α §7 (Μ. Μαρίνος Αθέμιτος Ανταγωνισμός, σελ. 303§ 636, ΜΠΑ 6544/2006 δημοσιευμένη στην ΤΝΠ).

Τέλος το αίτημα της διενέργειας συντηρητικής απόδειξης για την διακρίβωση των όσων η αιτούσα αποδίδει στους καθών πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο κυρίως λόγω μη τήρησης της αναγκαίας έγγραφης προδικασίας (ΜΠρΘ 12529/2005, ΜΠΠειρ 1645/2012 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), δευτερευόντως λόγω αοριστίας, αφού δεν περιέχει τα κατ' άρθρο 349§2 ΚΠολΔ απαιτούμενα για το ορισμένο του στοιχείο, ήτοι τα πραγματικά γεγονότα για τα οποία ζητείται να διεξαχθεί συντηρητική απόδειξη, το αποδεικτικό μέσο με το οποίο θα διεξαχθεί, το λόγο για τον οποίο υπάρχει κίνδυνος να χαθεί ή να δυσκολευθεί η χρήση του αποδεικτικού μέσου, τη συμφωνία των διαδίκων στη διεξαγωγή της αιτούμενης συντηρητικής απόδειξης, το λόγο που θεμελιώνει το έννομο συμφέρον των καθών.

Κατ' ακολουθίαν των προαναφερομένων πιθανολογούμενου του επικείμενου κινδύνου και της επείγουσας περίπτωσης που συνίσταται στη διαρκή προσβολή των δικαιωμάτων της αιτούσας επί της βάσης δεδομένων της, στην οποία περιλαμβάνονται τα διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό πρωτότυπα πνευματικά δημιουργήματα, και την επαπειλούμενη οικονομική της ζημία από την παράνομη χρήση της βάσης δεδομένων της υπό συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού η υπό κρίση αίτηση πρέπει να γίνει καθό μέρος κρίθηκε παραδεκτή και νόμιμη δεκτή ως ουσία βάσιμη και να διαταχθούν όσα ορίζονται ειδικά στο διατακτικό της παρούσας, δεν συντρέχει δε περίπτωση επιβολής εγγυοδοσίας σε βάρος της αιτούσας, καθώς δεν πιθανολογήθηκαν ότι συντρέχουν οι απαιτούμενες προς τούτο προϋποθέσεις, απορριπτόμενου ως αβασίμου του σχετικού αιτήματος των καθών η αίτηση. Τέλος τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των καθών, που ηττήθηκαν, κατόπιν βάσιμου προς τούτο αιτήματος της πρώτης, σύμφωνα με όσα ειδικότερα διαλαμβάνονται στο διατακτικό της παρούσας (176, 191§2 ΚΠολΔ), ενώ πρέπει να οριστεί προθεσμία ενός μηνός για την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, από τη δημοσίευση της παρούσας, κατ' άρθρο 693 του Κ.Πολ.Δ και 64§7 ν. 2121/1993.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό, τι κρίθηκε απορριπτέο και κατά τα λοιπά.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ προσωρινά στους καθών η αίτηση και μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής να κάνουν χρήση της βάσης δεδομένων με οποιονδήποτε τρόπο (αναπαραγωγής, εξαγωγής ή επαναχρησιμοποίησης του περιεχομένου της βάσης εν όλω ή εν μέρει),

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ προσωρινά τους καθών η αίτηση και μέχρι την εκδίκαση της κύριας αγωγής να παραλείπουν στο μέλλον οποιαδήποτε ενέργεια αντίκειται στο προστατευόμενο από το ν. 2121/1993 δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή της

βάσης δεδομένων και δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας και ιδίως να χρησιμοποιούν τη βάση δεδομένων με απειλή εναντίον τους ποινής δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κάθε παραβίαση της διάταξης αυτής καθώς και προσωπικής κράτησης του δευτέρου και τρίτων εξ αυτών δύο (2) μηνών.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη συντηρητική κατάσχεση των τεχνικών μέσων (ηλεκτρονικών υπολογιστών, server) κτλ, με τα οποία τελούνται οι παράνομες πράξεις των καθών

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθών να δημοσιεύσουν στον ημερήσιο τύπο το διατακτικό της καταδικαστικής απόφασης με δαπάνες τους, σε διαφορετική περίπτωση επιτρέπει στην αιτούσα να προβεί στην εν λόγω δημοσίευση με δαπάνες των καθών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των καθών τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, τα οποία ορίζει σε τριακόσια (300) ευρώ.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της παρούσας για την άσκηση αγωγής για την κύρια υπόθεση.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 17 Νοεμβρίου 2015

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ